

?Pep Lladó: «La rumba és casa meva, però intento no estar-me gaire temps a casa»

Estrenem dues cançons del nou disc de Pep Lladó, 'Les petites certeses' | El disc es publica el dilluns 15 de novembre

Pep Lladó | Montse Farré

Pep Lladó és una veu referent a la rumba catalana. Cofundador d'**Ai Ai Ai**, productor, autor de cançons per a altres artistes? També va signar les cançons de *Les Tres Bessones* i té una carrera en paral·lel de música chill-out. Avui ens avança dues cançons de *Les petites certeses* (Sota la Palmera) -el tema que dona nom al disc i "Poema incandescent"-, el disc que publicarà el dilluns 15 de novembre i del qual ja vam estrenar ?Brama la fera (<https://www.enderrock.cat/noticia/23027/rumba-homenatge-ai-ai-ai>) ?, una cançó-homenatge a **Ai Ai Ai**.

Ens aguantem gràcies a petites certeses? Quines són les teves?

Molt poques i molt febles. Sempre dubto d'elles. M'adono que moltes d'elles són fruit de l'atzar, del que m'ha arribat a la vida, d'allò que he vist i del que he deixat de veure. Si la vida m'hagués tractat d'una altra manera, en tindria unes altres. Soc tot el contrari d'un home de principis sòlids. Com a ciutadà, tinc les meves idees i hi intento ser conseqüent. Com a artista, miro d'agafar distància i posar-ho tot en dubte. Agafar un camí vol dir descartar-ne molts d'altres, i de vegades

val la pena fixar-se en aquests camins oblidats. Al disc hi ha deu petites certeses.

Parla'ns de la cançó que dona nom al disc, ?Les petites certeses?.

El *background* teòric és el mateix que el del disc. Vinc a dir que pràcticament no he après res i que dubto de tot el que après, però al final em queden quatre coses (a la cançó dic ?*quatre abraçades que duc al farcell*?). Aquestes petites coses on m'agafo són els sentiments, l'amistat, l'amor? M'interessa més el món dels sentiments que el de la intel·lectualitat.

L'altra cançó que estrenem és ?Poema incandescent?.

Formalment s'allunya de la rumba i vol parlar de la poesia: de fins on ens pot acompanyar si ens deixem portar. És una invitació a deixar-nos anar i que la part poètica de la vida ens porti ben lluny. La canto amb l'**Alba Bioque**, que també col·labora en altres cançons.

Parlant de rumba: al disc compiles deu cançons que exploren els territoris de la rumba i la postrumba, però que també se n'allunyen. Com et defineixes musicalment?

Si seguim amb la postrumba, seria un postrumbero. Parteixo de la rumba perquè forma part de la base que més he treballat, però m'agrada explorar i anar-me'n lluny. I no em fa por anar-me'n lluny, forma part de la meua manera de treballar. Això sí, quan torno a la rumba em sento a casa. És la meua zona de confort perquè n'he fet moltes. Sé com haig d'instrumentar, quines frases melòdiques em funcionaran bé? La rumba és casa meua, però intento no estar-me gaire temps a casa.

Tres anys de silenci discogràfic, però no has parat. Què més fas?

He produït alguns discos. Vaig treballar amb un disc de la cantant mexicana **Malinche**, en què vaig abocar-me molt, tant en feina de composició com de producció. Ara tinc preparat un disc sobre poemes de Joan Margarit que ha de sortir a principis de l'any que ve. Són poemes musicats per mi i recitats per Cristina Àlvarez Roig. És un acompanyament subjectiu amb un llenguatge que tira cap a l'electrònica.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=0hI3avkyAws>